

Tribuna lliure

Generositats, explotacions voluntàries i explotacions forçades i la crisi mèdico-econòmica

per
H. PUIG I SAIS

Es evident que l'economia de l'estament mèdic fa temps que ha entrat en una pendent crítica que cada dia va en augment, i tot fa pensar que augmentarà més encara.

Aquesta impressió que en tenim cadascun de nosaltres personalment, es fa patent que ha d'èsser així, entre altres causes que estudiarem, el fet que minva considerablement el nombre de malalts. Si hi quedés algun dubte, n'hi hauria prou en veure la considerable baixa de les defuncions en alguns anys, i malgrat hagi segurament disminuït la relació de la mortalitat a la morbiditat també, les molts mils menys de defuncions no poden deixar de representar molts més milers encara de malalts menys¹.

I no ens fem il·lusions sobre aquesta petita epidèmia de grip que acabem de passar, perquè a part de què, afortunadament per a tothom, ha estat lleu i curta, ja se sap que la grip sempre s'emporta malalts crònics, i va seguida d'un període de minva de malalts, cosa que pot neutralitzar l'augment momentani.

Doncs si el fet és evident, hem de preocupar-nos de les causes i cercar els remeis possibles, o almenys aquells atenuants que es pugui, que és el que anem a fer, d'una manera succinta.

Quant a causes, després de la que acabem d'a-

puntar, o sigui la minva de morbiditat, queden, es deia, com a més visibles, la invasió del mutualisme i la plètora de professionals, a les quals podem afegir-hi, la incapacitat per part nostra de saber treure tot el partit que honradament ens correspon pels nostres serveis, i el no saber defensar prou els nostres drets, coses sobre les quals convé que hi reflexionem un xic i que prenguem les resolucions adequades. A això es refereix el títol d'aquest treball. Anem per parts, estudiant cada un d'aquests punts.

Quant al mutualisme, ja sabem que és un mal universal, en relació a nosaltres, que no podem evitar. Ens pot tranquil·litzar la prometença feta pel nostre digníssim President, Dr. Moll, en el seu "Programa a complir", publicat en el número d'octubre d'aquest BUTLLETÍ, de què el Consell té en estudi la seva reglamentació. Tinguem, doncs, confiança en el Consell i en el Sindicat, que som nosaltres mateixos. Posem-hi tots tota la nostra voluntat i la nostra incondicional disciplina.

Quant a la plètora, sense negar-la crec que tenia una mica de raó el distingit company madrileny Dr. E. Noguera, en la seva interessantíssima conferència al Col·legi de Metges d'aquesta capital² titulant-la "Paradoja de la plètora". Vegi's, traduït literalment el que en diu: "Depri-meix l'ànim contemplar com sobre tots els que, més o menys estretament, van al fi exercint, es

¹ Vegi's l'evolució de la mortalitat a Catalunya en 67 anys, segons dades de l'Institut Geogràfic.
Defuncions per 1000 habitants:

Període de	1861-70 (10 a.)	31'5
"	"	1886-92 (7 a.)	...	29'4
"	"	1893-900 (8 a.)	...	26'92
"	"	1921-27 (7 a.)	...	17'10

² "Ética y estética del ejercicio médico en España". Conferència donada el 9 de maig últim i publicada en el núm. de maig del Butlletí del Col·legi.